

«Эпир сёр синчех-ха суралнă...»

Эпир сёр синчех-ха суралнă –
Хирсен те шывсен ачисем.
Эпир – мĕлатуклă, сурлаллă
Сёршыв ситентернĕ сынсем.

Лĕп сил вĕркăшатчĕ пус сийĕн,
Хаваслăн сисетчĕ тупе...
Кĕсех тупăсен аслатийĕ
Пĕрлешрĕ сĕпка юррипе.

Серси чĕвĕлтетĕвĕ витĕр
Такам ĕсĕклетчĕ аран.
Сурхи ешĕл курăк сути те
Хăш чух курăнатчĕ хуран.

Пушаннă пуртре ларнăсемĕн
Танлаттамăр та шăплăха,
Илтетчĕ вилес пек этемĕн
Хĕрĕ чĕнĕвне те хăлха.

Аттесĕр ачалăх тивлечĕ
Синкер хумĕпе сĕпнине
Сисетчĕ сав чунăм, пĕлетчĕ
Ун пĕр пек шăнтан сиввине.

Умрахчĕ-ха – вайă та кулă.
Умрахчĕ-ха – аслă тĕнче.
Сапах та ир ситнĕ салхулăх
Пурахчĕ кашнин питĕнче.

Вара (тен, ку Вăхăт палли-ши?)
«Мĕскершĕн!» текен кусемпе
Сире эп сĕнаттам, ял-йышăм,
Сана эп юнаттам, тупе.

Эсир хыпанса ĕс памарăр,
Мăнаслăх та тусĕм кăна
Кашнишĕн виçеллĕн пайларăр –
Сак сес пуль сын турĕ мана.